

Glimtar från 1991

Den vinter som inledde 1991 kan nog bäst beskrivas med det helsvenska ordet lagom. Snön kom i tillräcklig mängd för skidåkning, men ändå inte så mycket att vi förtog oss med snöskottning och Vasaloppet kunde genomföras, denna gång med kranskulla från Sollerön. Lagom kallt var det också för att isarna skulle bära alla sportfiskare och vi kunde ofta åka spark till kurser och andra sammankomster. Utbudet av kurser är stort och intresset likaså, särskilt roligt att tunnbrödsbakning finns med på programmet. Tunnbröd finns ju i ett flertal varianter i handeln, men på dessa kurser gäller solleröbornas urgamla tillvägagångssätt som vi infödingar tycker ger det bästa resultatet.

Något som bidrog till att denna vinter kändes lättsam var den underhållning som vi kunde ta del av i februari. Mikael Strandberg gästade kommunalhuset en kväll och berättade mycket fängslande om sin långa cykeltur från Nordkap till Sydkap, och som avslutning fick den intresserade publiken ställa frågor kring ämnet. Varför Sollerö föreläsningssällskap så helt upphört, den frågan kändes också aktuell. Det är inte alls omöjligt att konkurrera med TV, det visade Bitti och Rigmor någon vecka senare då de med sin lyckade minirevy drog fulla hus ett tiotal kvällar.

Inte trevligt alls var det upprop som nådde oss i mars då jaktvårdsföreningen kallade till klappjakt på räv sedan rävsjakten upptäckts bland de stackars djuren. Ledsamheter av annat slag drabbade gesundaborna då deras konsumaffär brandhärjades under pingsthelgen. Många pappershinder gjorde att den efterlängtnade återuppbyggnaden inte kom igång så fort, men nu utlovas istället något större utrymmen.

Våren kom med mycket tveksamma steg detta år då midsommarvädret var både kallt och ostadigt, men ändå inte värre än att alla planerade festligheter traditionsenligt kunde genomföras. Semestermånaden juli bjöd på badväder som det ska vara i högsommartid och svamp och bärplockare kunde förse sig med alla sorter. Auktioner hör semestertiden till och drar alltid många besökare, särskilt när kända personers kvarlåtenskap utbjöds. Som väntat var det många som ville bli ägare till en tavla av Sven Hinders vid försäljningen efter hans bortgång. Sven kan väl sägas ha varit mest produktiv av de konstnärer som Sollerön haft och dessutom en stor vän av hembygdsvård, inte att förglömma.

I augusti kom en riktig jobbspot - våra trakter hade drabbats av bladmögel i potatisodlingarna. Det blev bråttom att avlägsna blasten men inte heller det hjälpte, missväxten var ett faktum. I september gick vi till val som resulterade i ommöblerad riksdag, men i vår egen kommun blev det inte så stora förändringar. Samma sak med kyrkofullmäktigevalet i oktober som många väljare kanhända glömde bort.

En kväll att minnas bjöds i missionskyrkan då familjen. Lafvas berättade och visade bilder från sin Indienresa. Särskilt bilderna från barnhemmen och från en stortvättinrättning helt utan maskinutrustning gav oss en allvarlig tankeställare. Har vi egentligen förtjänat att vara så privilegierade som vi nu är? I Estland är det heller inte så lätt att leva nu, men därifrån kom fyra ungdomar som sjöng och spelade både i högmässan och vid kyrkkaffet efteråt en söndag i oktober. Smakfulla folkdräkter, glada miner och ett proffsigt framförande, det var jättefint.

Sollerökören lockade oss som vanligt till musikcafé i november och denna gång var EG- frågan den röda tråden i den spexiga underhållningen. Kvällens gäst var en röstbegåvad yngling från Vika, Peter Morén, som till eget gitarrkomp sjöng ett knippe melodier av senare datum. Körens sångnummer kunde gärna fått vara fler. Gesundakören har för vana att se sig om i Europa och just i år var resmålet Budapest. Publikens sätt att där ta emot de svenska sångerna gjorde att körmedlemmarna kände sig lite extra välkomna.

Någon större byggaktivitet kännetecknar inte detta år, men upprustning här och där har vi ju lagt märke till. Kommunhuset har ändrat färg utanpå och inuti har biblioteket fått ljusare ytor vilket gav anledning till gemytlig samvaro vid återinvigningen. Skolan likaså är föremål för renovering och därför får f.d. prästgården användas som tillfällig skollokal. Där finns ändå god plats för pensionärsföreningarnas verksamhet. Sollerö hemslöjdsförenings butik har förvandlats till vävstuga och där bjöds på kyrkkaffe tredje söndagen i advent då

hela Sverige fick njuta av högmässan i vår kyrka tack vare TV.

Så har vi läst i tidningarna att de flyktingar som fått vara gesundabor en tid nu har förflyttats till Rämshyttan. Då borde det komma slalomåkare i stället, men hösten medförde varken snö eller kyla så det ville sig inte riktigt.

Denna höst fick vi även känna på hur en busstrejk påverkar vårt samhälle. Radion kunde upplysa om att på fredagarna var vissa turer indragna just mellan Sollerön och Mora, men lyckligtvis så har ju allt en ände, även strejker.

På idrottssidan är det fortfarande rodden som ger guldglans åt namnet Sollerön och det rör sig då om sculler i olika grenar. Den glansen kan vi behöva i dessa tider då massmedia trycker ner oss mer än någonsin. Varsel, permitteringar och nedläggningar är vardagsmat och kastar en mörk skugga över årtalet 1991.

Rull Elsa.